

Solidaritet

28. JAN 1985
SOLIDARITET

Prisen på din daginstitution er steget flere hundrede kroner.

Dit barn bliver passet stadig dårligere og får ikke mere mad i daginstitutionen.

Når du bliver syg, må du vente længere på sygehusbehandling.

Det du kan købe for arbejdsledshedsundersøttelsen bliver stadig mindre.

Bistandshjælpen til dine arbejdsløse børn er rene peberrødder.

De ældre i familien er der snart ingen til at tage sig af, når de ikke selv kan klare den længere. Hvor længe skal vi finde os i det?

Alle de sociale forbedringer, som er blevet bygget op på grundlag af generationers krav og kampe er ved at være undermineret af borgerlige angreb. Ingen af livets forskellige områder går fri. Hele arbejderbefolkningen mærker angrebene på én eller anden måde. Men virkningerne er forskellige. I alle efter din sociale situation er du arbejdsløs, har du børn, bor du dyrt, lever og arbejder du i et belastende miljø, er du gammel eller syg osv.

De borgerlige har altid haft et veludviklet klasseinstinkt for at ramme svage grupper — der er modstanden mindst. Men jo længere tid, der går uden modstand, jo skrappere krav stiller borgerskabet til den økonomiske

og sociale politik — jo hårdere og mere centralt bliver angrebene på arbejderklassens organisationer.

Den borgerlige regering føler sig mere sikker i sadlen nu, hvor de radikales knæfald gør det muligt at lancere et centralt angreb på det sociale indhold i arbejdsledshedsundersøttelsen. Nu øjner de borgerlige chancen for at gennemføre en social dagpenge-reform. Udover realtionsfald betyder den socialruin for de mange familier, som tvinges på bistandshjælp, hvis deres tiggergang for at få arbejde ender uden resultat. Derudover er det en afgørende svækkelse af fagbevægelsen. Nu er en politivert for dem borgerlige klart: Ved at tvinge flere ud af A-kasserne og over på audition, skabes en hær af læntryk-ere. Og DET er netop forudsætningen for en afgørende svækkelse af fagbevægelsen og for at øge splittelserne i arbejderklassen.

Socialdemokratiet og fagbevægelsen har ikke været et bølværk mod denne udvikling. Skal fagbevægelsen overleve 80ernes borgerlige stormløb, må der nye boller på suppen. Det er afgørende at fagbevægelsen udvikles til at være arbejderklassens kamporganisation. Kun således kan den afvise de borgerliges angreb på arbejderbefolkningen og mobilisere sine medlemmer til et for-

svar for de sociale og økonomiske levevilkår.

Fagbevægelsens orientering mod Socialdemokratiet og deres perspektiv om en social forsvarlig indkomstopolitik giver ikke svar på arbejderklassens problemer.

VS mener, at den eneste måde angrebene på arbejderbefolkningen og dens organisationer kan afvises er ved en fælles kamp mellem faktorene arbejdspladser, brugerorganisationer, arbejdsløse, bistandsklienter osv.

De forskellige krav på de forskellige livs-områder må føres ind og rejses i fagforeninger, på arbejdspladser og generalforsamlinger o.s.v. Der udover må der rejses aktivitet, der styrker kampfællesskabet.

Overfor de borgerliges perspektiv om privatisering, individualisering og social op-splitting, vil VS pege på social solidaritet, en demokratisk kæmpende fagbevægelse og nedsat arbejdstid - 35 timer med fuld løn- og personale-kompensation.

Med denne avis vil VS bidrage til at styrke disse aktiviteter.

Spørgsmålet er nu hvor længe endnu vi skal acceptere vores situation, hvor længe endnu skal vi vente på forbedringer — men hvortor overhovedet vente...?

Regeringen har en plan

Dagpengene:

...øge medlemmernes økonomiske ansvar for adfærdte til arbejdsløshedssikringen, ligesom parternes økonomiske ansvar for udviklingen på arbejdsmarkedet søges øget (...) Indførelse af et statsligt kronetilskud pr. ledig til en grundforsikring (...) medlemmer af A-kasser hvor ydelseniveauet ligger over gennemsnittet for samtlige A-kasser, betaler et højere samlet bidrag (...) Tydning af tilrettelse af tillægsforsikringsordninger uden statsligt tilskud.

Voksenuddannelse:

«En vis brugerbetalning på alle voksenuddannelsesordninger. Revision af arbejdsløshedssikringsordningen (uddannelsesstilbud i stedet for arbejdsstilbud nr. 2). Jobskabelsordningen nedtrappes væsentligt.»

Uddannelserne:

«...en kraftig adgangsbe-grænsning på en række uddannelser og (...) udbygning af andre (...) samtidig overvejes at styrke markeds-konkurrencen (...) (Håledes at uddannelsesstøtten havde 3 sater: én for højst priorite-rede uddannelser, én for lavt priorite-rede og en for midter-gruppen).»

Ungdoms-arbejdsløsheden:

På visse områder forbedret tilbud (...) samtidig med (...) afskaffelse og sanering af de dele af ungdomsforan-staltninger, der ikke funge-r hensigtsmæssigt.

Alle lønmodtagere — A-kassetilsholdere — betaler i alt 500 kr. pr. år (...) til finansiering af de foran-staltninger til bekæmpelse af ungdoms arbejdsløsheden, som oprettedes.

Pensionsordret:

«Indførelse af delpensio-nering. Begrænsning af den økonomiske byrde ved efter-lønsordningen. (...) folke-pensionen får karakter af en grundvedelse, idet alle er-hvervaktige forudsættes som overbygning at have en særskilt pensionsordning. (...) alle erhvervsaktive får egne pensionsordninger (...) gennem et stærkt for-øget bidrag til ATP.»

Status-moderniserings-program:

«Hovedelementerne er indfø-relse af totalrammer, foren-kling af bevillingsprocedu-ren, stillingsudvalgsrettsfor-men, (...) forslag til indfø-relse af selvregulerende me-kanismer.»

Investeringerne:

«...samtidig begrænsning af al-menntjenlige boligbyggeri. (...)»

Institutions-alternativer:

«...billige og fleksible løsninger stilles mere (...) der indføres blokvisitet på institu-tionsområderne, mens refu-sionerne (...) opretholdes på de områder, hvor der findes alternative ikk-institutions-løsninger.»

Arbejdsgiverne og regeringen:

Farvel til A-kasserne — goddag til bistanden

«... Arbejdsloshedssikrings funktion er nu i langt større omfang alene at give ledige mulighed for at søgepræstere retten til dagpenge. Jeg mener faktisk, at arbejdsløshedssikrings hovedformål nu alene er at gøre arbejdsløshedssikringspengeydelsen permanent. Derfor er der sket et skift i opfat-telsen i Dansk Arbejdsgiverfor-ening efter at vi har konstate-ret ordningens funktion.»

sagde Hans Skov Christensen, direktør i Dansk Ar-bejdsgiverforening allerede på det nordiske arbejdslø-shedsforskningsmøde i 1983. Med vanlig sikker klasse-bevidsthed greb Hans Skov Christensen direkte til benet: arbejdsløse skal kun have jobtilbud én gang. Derefter skal de lempes over på bi-standshjælp, når de falder for arbejdsreglen igen.

Det var da heller ikke længe om at sive ind på lyst-vanden hos Grete Fenger Møller. Netop nu sidder regerin-gen og forhandler forslaget til den såkaldte dagpenge-re-

form. Og heri er ordningen med kun et arbejdsstilbud et centralt element.

Uddannelses-tilbud

Regeringen forsøger at sikre forslaget, ved at foreslå at den langtidsledige kan få et uddannelsesstilbud på et halvt år med dagpenge, før turen går til bistandskontoret. Men et uddannelsesstilbud er jo ikke arbejde. Det sikrer der-for ikke den langtidsledige med et fald for 26-ugers-reglen.

Regeringen aner for øjeblikket ikke et suk om, hvilke uddannelsesstilbud, der skal gives. Det er da også vanske-ligt at få øje på. Ubeatte jobs, som blot kræver et halvt års omskoling eller videreud-dannelse findes simpelthen ikke.

Det har titusinder af arbejds-løse forlængt erfaring. De har gæret på kursen, sidet på skolebenken og alt mu-ligt. Men det er der ikke blevt jobs ud af.

En trussel mod fagbevægelsen

Regeringen foreslår et en af-gørende trussel mod hele fag-bevægelsen. Det rammer ikke blot titusinder af fagbe-vægelsens medlemmer. Det kaster også de arbejdsløse ud i så omfattende social elen-dighed, at løntrykseriat fra de arbejdsløse vil være et uundgåeligt resultat.

Selv om arbejdsløshedssikr-ingen ikke er nøjet at ribe hurra for og ofte kan true med at erstatte fast arbejde, så med de arbejdende inde at uden arbejdsløshedssikrin-gen, så slås bunden ganske enkelt ud af vort dagpenge-sy-stem til skade for hele arbej-derklassen.

Hans Skov Christensen har derfor helt ret i, at ar-bejdsloshedssikringsens vigtigste funktion er at gøre dag-pengeydelsen permanent. Derfor skal den forsvares.

Det bliver de arbejdsløses penge, der skal få forsikringsbetalt. A-kassekontingenenter gøres til virkelighed.

Social solidaritet kræver fælles kamp

Arbejdsløse i fagforeningerne, ungdomsarbejdsløse og andre bistandsklienter har fælles interesser. Det var alle enige om, da Det Tverrfaglige Arbejdsløshedsudvalg (DTA) blev dannet på et stormøde i Ahus marts.

Her mødtes unge arbejds-løse fra Faglig Ungdom (FUGA) og bistandsklienter fra en gruppe, der kaldte sig Feberens 37,4 (efter bistand-slovens paragraf 37,4) med arbejdsløshedsudvalg fra Metal, SID, Magisterforening og flere andre forbund. Siden marts er kontakten holdt ved lige gennem månedlige fællesmøder med 50-100 deltagere.

Mellem fællesmøder foregår arbejdet gennem et ko-ordinationsudvalg, hvor hver arbejdsløshedsgruppe/udvalg har én stemme.

Mangler opbakning

Indtil nu har DTA gennem-ført en aktionssøje i juni med gadeaktioner, demonstrationer, lokalradio, udde-ling af leafletter og en fest. DTA har agterret for krav

vendt mod nedskæringer i understøttelsen og bistands-hjælpen. De arbejdsløse har gjort opmærksom på sig selv for at få flere med i arbejdet.

Efterhånden er op mod 30 arbejdsløshedsudvalg kommet med i Det Tverrfaglige Arbejdsløshedsudvalg, som i øjeblikket er det eneste forum, hvor bistandsklienter og fagligt organiserede arbej-der sammen.

Der udover er det nødven-digt at organisere de arbejds-løse i en række selvstændige arbejdsløshedsklubber, så-dan som vi har set det hos de mange byggerarbejdere.

Men så længe DTA og alle de andre arbejdsløshedsud-valg landet over ikke får aktive opbakning fra hele fagbe-vægelsen, er slagkraften be-grænset. De arbejdsløse kan jo ikke benytte fagbevægelse-s sociale kampmid-ler, f.eks. strejke.

Det er derfor nødvendigt at brede initiativet ind i selve fagbevægelsen via aktive klubber og fagforeninger. Men det er også nødvendigt at ligende initiativer tages andre steder i landet.

Typografer: Strejke mod Schüter

— Alle til rådighed stående midler — om nødvendig generalstrejke — skal bringes i anvendelse for at beskytte lønmodtagerne mod det nye stormløb på Arbejdsløsheds-kasseystemet, mener Dansk Typograf-Forbund.

Straks efter folketingsårets begyndelse vil regeringen fremlægge lovforslag, som bland andet vil betyde:

— En markant stigning i medlemsbidraget til arbejds-løshedsforsikringen.

Medlemsbidraget gøres afhængigt af ledighedens om-

fang i det enkelte A-kasseom-råde.

— Adskillelse af arbejdslø-shedskasserne og forbundene.

Et sådant lovinlitalv fra re-geringen og de radikale vil væ-re en regulær kriserklæring mod fagbevægelsen.

Man vil kruse solidariteten blandt lønmodtagerne. Ved at appellere til egoismen vil re-geringen decimere medlems-tallet i de faglige organisatio-ner. Med påstande om misbrug af dagpenge-systemet vil man særskilt lønmodtagerne emne stærkt om ledighedens øko-nomiske følger.

VS
Studiestræde 24, 1.
1455 K (01) 13 46 44

ansvarshavende: Jens Stokbæk.

...skaberne til at kurne høje flagene endnu højere, hvis regeringens planer om omlevering af (Foto: 2. maj/Collage, Solidaritet)

Ventesal for arbejdsløse

VS har et svar:

Overfor regeringens plan for overgrebene støtter VS de fornuftige krav, som er opstillet af arbejderklassen. De iager alle sigte på at styrke arbejderbefolkningens økonomiske, sociale og politiske stilling.

Dagpengene: Væk med alle tilbagebegrænsninger i understatstien. Fuld trykudligning og regulering af satserne. 35-dagersuge med fuld lønkompenstation. Max-satsen til alle arbejdslose.

Voksen-uddannelsen
Gennemførelse af Betalt Fritid til Uddannelsen, sådan som bl.a. byggerarbejderne har foreslået det: arbejdsfermancieret, deltagerstret på overenskomstssig løn.

Uddannelserne: Væk med adfugtebegrensninger — for fri og lige adgang til uddannelserne. Her og nu et rådighedsbøl på 50.000 uddannelsesstøttede — stigende stipendiatdel. Perspektivet er en egentlig studieløn. For studerendes adgang til de almindelige sociale ydelser på lige fod med den øvrige befolkning.

Ungdoms-arbejdsløsheden: For ungs ret til A-kasse og fagforeningens medlemskab.

Pensionsområdet: En pension til de ældre på niveau med de maksimale arbejdsledeshedsdagpenge. Ud-betaling af midlerne i den Sociale pensionsfond.

Moderniserings-planerne: Væk med al formynderi, kon-trollanstatninger og bureaukrati, der er forbundet med det offentlige serviceapparat. Ydelser overfor lønarbejdere.

Investeringerne: Øget byfornyelse og almen-nyttigt boligbyggeri på bebodernes betingelser. Væk med erhvervsstøtten. Offentlig produktion ud fra arbejder-befolkningens interesser.

Institutionerne: For gratis daginstitutioner og fuld dækning af pladsbeho-vene. Bedre normering i institutionerne. For institu-tioner vore børn holder ud.

Generalretke
Men regeringens planer bliver ikke taget af bordet uden omfattende og samlede aktiviteter blandt arbejderbe-folkningen.

Udvaldelsen fra byografernes kredsmøde peger i den generelt retning. De foreslår en generalretke mod dagpenge-reform.

Det er forslag, der må tages op i alle fagforeninger, på generalforsamlinger m.v. Udvaldelsen fra slags omfat-tede aktioner, der må på borden, hvis det borgerlige stormløb på arbejderklassen og fagbevægelsen skal stand-ses.

I 1983 modtog ca. 78.000 unge under 25 år bistandsudgifter alene p.g.a. arbejdsløshed. Samtidig med at regeringen pønser på at finansiere en del af disse udgifter via en særskat på alle arbejdspladser på alle A-kasserne over ty tusinder fra A-kasserne ud på bistandshjelp.

En ny situation
Fagforeningerne kan derfor ikke blive med et af de bistandsklienter som en gruppe uden tilsvarende forhold til fagbevægelsen.

Idag får over 300.000 familier hvert år en eller flere kontantydelse fra bistandskontorene. Mange fagforeninger har ansat socialrådgivere til at hjælpe medlemmerne overfor bistandskontoret.

For et stigende antal af fagbevægelsens medlemmer er der en risiko for at ende på bistanden. Derfor er det nødvendigt, at fagbevægelsen presses til at tage disse grupper leverings op som et centralt kampfelt.

En her af løntrykkere

Under 60ernes højkonjunktur udgjorde bistandsklienterne ikke nogen trussel for fagbevægelsen. Overenskomsterne kunne ikke undergraves af de relativt få bistandsklienters løntrykkeri. Mange bistandsklienter havde forlængst opgivet ethvert håb om at arbejde, og mange var så mærket af sociale problemer, at de ikke kunne fungere på arbejdsmarkedet.

Sådan er det ikke mere. I dag er bistandsklienter unge, der går direkte fra skolen over på bistandshjelp, langtidsledige, der falder for 26-agers-reglen osv.

Det er med andre ord folk, der kan fungere som løntrykkere og undergrave den organiserede arbejderklasse hårdt tilkæmpede rettigheder, hvis de toges af tilstrækkeligt dænlige økonomi-

men for at fasholde deres troværdighed som kapitalens samarbejdspartnere.

Derfor er det nødvendigt at tage et opgør med den socialdemokratiske politik.

Fortids møre mere

Fagbevægelsen er i dag opbygget som forhandlingsorganisation. Dette skal ændres således at det bliver en enheds-kamporganisation. Derfor må strukturen i den nuværende fagbevægelse knuses. I stedet må den opbygges ud fra erkendelsen af at forberedinger kræver kamp.

VS arbejder for:
• Afskaffelse af indirekte valg. Alle tillidsopretninger skal sættes gennem uafstemninger på generalforsamlinger hvor alle medlemmer, også lærings- og husearbejdere.
• Opbygning af landsbræcheklubber med fuld for-

miske forbold.

Schillerter-regeringens stadi-gede nedskæringer på de sociale budgetter kan skabe de mange bistandsklienter om til en her af løntrykkere. Vi har endnu ikke set en sådan her i funktion. Men det kan komme, før vi aner, hvis ikke fagforeningerne drages ind i en aktiv kamp for disse grup-per.

Formanden for Pensionis-ternes Landsforening, Aage Hee, sagde for nylig, at de lave bistandsstater direkte opfordrer unge til at begå krimi-nalitet.
Ja, og løntrykkeri er den organiserede arbejder-klassen, kuan man med god grund tilføje. Noget, der kan have langt alvorligere konsekvenser end en gratis spejlspejls i Brugsen.

Social solidaritet

Overfor regeringens asociale og splittende politik er VS' svar en social solidaritet.

VS vil arbejde for at de unge får umiddelbar ret til faglig organisering og dag-penge efter folkeskolen. VS vil arbejde for at organisere bistandsklienter m.v. og for en nødvendig styrkelse og ordnening af den kamp der føres af arbejdslose, bistandsmønstre, pensionister, dag-modstitutionsordrelde, bebo-grupper m.v. Endelig vil VS arbejde for at disse gruppers kampe tages op i fagforening-erne, på aktive arbejds-pladser, i tillidsmandsret m.v. og udbrødes til hele fagbevægelsen. Det er nød-vendigt for en koordinering af kampen kan få den fornødne styrke.

Derfor bør varslene om angrebene på de arbejdsløse, som følger af regerings-planlagte dagpenge-reform, står centralt på alle fagforeningers og klubbers efterårs-generalforsamlinger, sådan som den er rejst på byografernes kredsmøde. Herfra opbygger den generalretke mod dagpenge-reform.

handlings- og aktionsret, samt ret til indgå eks-klusivt.

- Åbenhed i alle forhandlinger med arbejdspladserne. Ingen kan borttage andre, for den berørte gruppe er børt.
- Fuld ret til at alle niveauer i fagbevægelsen sætter hvad de vil. Økononisk, moralsk og aktiv sympatitilkendevæelse. Spørgsmålet omkring partimedlemmer skal afgøres af medlemmerne gennem uafstemning på generalforsamlingerne.
- Sikring af forsørges-regns mulighed for deltagelse i fagligt arbejde gennem børnepensionsordning, der skal være af de faglige organisationer.
- Afhøvede tillidsrepræsentanter i arbejdsmiljøet i de gennemsnitslønnen for området.
- Princippet om 1 arbejdsplads — 1 fagforening.

Pust iv i Bevægelsen!

Kampene mod de borgerlige splittelsesmagere under HT-strejkerne, splittelserne mellem HK og Rødding-udbyrterne, opblomstringen af de »Frie« og kristelige fagforeninger viser at der er »grøde« i fagbevægelsens medlems-skare.

Det store flertal af fagbevægelsens medlemmer er dødtrette af fagforeningerne. De oplever at de faglige ledere mæsker sig på deres beko-stning, sikrer egen fede lønfor-højelser, og bagfter forkla-ner at medlemmerne på ar-bejdspladserne må leve lantil-bagholdenheden. De oplever at det kun er socialdemokra-tiske holdninger, der kommer igennem i fagblade og på generalforsamlinger. Ander-ledes tænkende bliver mob-bet.

Bevægelsen den gale vej
Dette er en frekantet beskri-velse, men det er helt klart en

gøres klart, at hvis fagbevægelsen skal bruges til at sikre medlemmernes leve- og arbejds-vilkår kræver det et opgør med den herskende holdning omkring »samfundsansvarlighed« på kapitalistisk vilkår. Arbejderklassen må i stedet udvikle en ansvarlighed, der tager udgangspunkt i arbejderklassens ve og vel.

Politibetjent

Fagbevægelsens rolle som statens forlængede arm og bussemand over for arbej-dere, der presses ud i løn-kampe og lignende, vil blive forstærket i takt med regin-gens økonomiske politik sæt-tes igennem. Fagtoppen finder sig stitende i at flere og flere fagforeninger idømmes gigantiske bøder for orga-nisationsansvar i forbindelse med arbejds-kampe. Altsam-

På den anden side må det

Bliver det startsskuddet?

Det landsdækkende net af tillidsmandsgrupper har indkaldt til konference om OK-kravene og kampen mod den borgerlige regering. Skal konferencen have effekt, må arbejdspladser der deltager på forhånd diskutere, hvad man vil. Uden landsdækkende aktioner får vi ikke 35 timers arbejdsuge, med fuld løn- og personalekompensation, fuld automatisk dyrtidsdækning, eller en høj fast timeløn, 2600 kr. pr. uge.

Skal denne konference adskille sig fra de gamle Formandsinitiativ-konferencer, og tidligere tillidsmandskonferencer, der rettede sig ind efter at markere en opbakning bag DKPs folketingsprogram — for en ny politik — er det vigtigt at konferencen rettes ind mod at rejse arbejdspladserne til en storstreg på tværs af fagtoppen. LO er på forhånd uenige med de rejste krav. De har allerede solgt den fulde løn- og personalekompensation og dyrtidsreguleringen og er parat til at indføre en fleksibel arbejdstid.

De vil acceptere en 2% lønramme for særligt udvalgte områder og købe en kraftig forhøjelse af ATP-bidragene, som vil være en tvangsopsparring.
Der må det være lyndende klart at konferencen må rette sig ind mod at rejse arbejdspladserne, offentlige som private, til aktioner der effektivt kan lamme samfundet.

De underlægger sig fagtoppen:

Arrangørerne erklærer, at konferencen ikke er udtryk for "ønsket om et andet kraftcenter i fagbevægelsen" og at den skal bruges til at "rejse forbundene og LO til kamp mod Schlüter og sikre OK-resultaterne". Herom

udtaler Anders Stig Møller, fællestillidsmand på Benzon i København:
"Den holdning er klart at underlægge sig den socialdemokratiske politiske hensyn i forhold til et evt. valg. Socialdemokraterne ønsker ikke et valg, fordi de vil tabe, men går efter min mening efter et kompromis for enhver pris. Og de sidder jo på magten og kassen, så de vil ikke mobilisere til andet end et, stem ja, væd uafstemningen".

Lumpent kompromis

Anders Stig Møller siger videre: "De branchemøder, der er en del af tillidsmandskonferencen må bruges til at

skabe 35 timers arbejdsuge, med en halv times nedsettelse om året, og så skal der jo mobiliseres til et nej. Vi skal jo ud over 35%-reglen, reglen om at mindst 35% af det samlede antal stemmeberettigede afgiver et nej (red.) og får vi så et nej igennem, vil LO og forbundene bevidst satse på at der kommer et regeringsindgreb. Sid vi udlogne ellers og bemærk området til konflikt, og så vil regeringen og de radikale gribe ind.

Skråt op

I den situation vil fagtoppen ikke sige «skråt op» med re-

Konferencens diskussioner og beslutninger skal bruges til at skabe den aktivitet på arbejdspladserne og i fagforeningerne, der (for alvor) kan rejse forbundene og LO til kamp mod Schlüter og sikre de overenskomstresultater, som vi har krav på.

skabe kontakter inden for de enkelte brancher, og man må overveje mulighederne for at holde landsbranchemøder i december eller januar måned, ligesom man må sætte på at udvikle et politisk og organisatorisk forum, som det der opstod omkring HT-kampene. For der er ingen tvivl om at fagtoppen vil lande på et lumpent kompromis. Må-

geringsindgreb. De vil bøje sig og opfordre til at gå i arbejdet på regeringens diktat.

Der skal vi så bruge konferencen til allerede nu at opbygge kontakter og styrke så vi kan fortsætte kampen, på tværs af fagtoppen.

Skal vi kunne presse socialdemokraterne til at indgå en alliance, kan det ikke nytte, at vi på forhånd underlægger os deres perspektiver, der er vi nødt til at have en selvstændig magt i ryggen.
Derfor er det vigtigt at landskonferencen opfordrer de lokale tillidsmandsgrupper til at afholde konferencer, vurderer situationen og være parat til at indgå i landsdækkende aktiviteter", udtaler Anders Stig Møller.

Statsmoderniseringer!

Regeringen genopretter. Genopretter profittuligheder for kapitalisterne og den sociale ned for arbejderklassen og den brede befolkning. Angrebene på den sociale sektor og de offentlige arbejdspladser går under navnet "moderniseringskampagne". — Det er intet mindre end en grov nedskæringsplan, der søges gennemført under påskud af at ville "demokratisere institutionerne".

Indholdet er markedsstyring, øget tilskud til private institutioner, indførelse af ny arbejdsledeshedskabende og kontrollerende teknik og krav om at af ansatte indgive ansvarligt i forvaltningen af fyring og nedskæringer.
Det staten henter ind på nedskæringerne skal tilflyde det private erhvervsliv, profittulighederne for privatkapitalismen skal forbedres.

Det ska' ku' betale sig

Er regeringens slogan. Betale sig for hvem? Vores behov for fuld gratis daginstitutionsdækning, for en forebyggende sundhedspolitik, boliger og uddannelse, er ikke rentable. Hvem får bøn for profittens skyld?
Når systemet ikke vil varetag vores behov, er det så systemet eller vores behov der er forkert?

Sammenbrud i forhandlingerne:

No Closure

Efter sammenbruddet udtalte Arthur Scargill:

— Vi ønsker den støtte som TUCs kongres lovede os. De lovede at respektere vores blokader samt at give os økonomisk, moralsk og fysisk støtte. Sker dette kan vi presse National Coal Board til forhandlingsbordet.

De britiske minearbejdere har strejket mod regeringens rationaliseringsplaner, der betyder lukning af 70 minere, der beskæftiger 70.000 minearbejdere.

På trods af en aftale mellem stålarbejdere, havnearbejdere og minearbejdere om gensidig støtte, er det kun havnearbejdere, der har aktionsret. Stålarbejdere har derimod i nogen situationer fungeret som strejkebydere ved at løse kul, der skulle bruges til at holde højvænen kørende.

TUC kongressen:
TUC (British ALO) kongressen, der blev afholdt i august,

vedtog at støtte minearbejdere. Til gengæld ønskede de at overtage forhandlingen mellem minearbejdernes forbund (NUM) og National Coal Board. Det er indtil nu blevet afvist, og staten fra TUC er derfor udeblevet.

Mange lokale fagforeninger støtter dog minearbejdere. Denne støtte medvirker til at fastholde forbundsledelsen på kravene om "NO CLOSURE".

Kongressen
konservativ politik

Regeringens argumenter for at ville lukke minerne er, at

de er underskudsgivende. Til dette siger minearbejdere at underskuddet skyldes den konservative regerings energipolitik. Regeringen ønsker nemlig at 30% af elektricitetsproduktionen skal overgå til A-kraft. Dette er en politisk beslutning, der som baggrund har de konservative ønske om at svække de indtil så stærke minearbejdere. De har før gået i spidsen for kampe, der har været konservative regeringer.

Landsindsamlingen i Danmark

Minearbejdernes kamp har også betydning for danske arbejdere. Det vil være et moralsk rygstød for den kommende OK-kamp, hvis Thatcher's politik stoppes af britiske arbejdere aktive kamp.
Herhjemme har en række fagforeninger og klubber taget initiativ til dannelse af "Landsindsamlingen Til de Britiske Kulminearbejdere" og de har allerede indsamlet 240.000 kr. Der er også hårdt brug for dem, for minearbejdere har stort set ingen mulighed for økonomisk bistand udover den støtte de modtager.

Rejs derfor spørgsmålet om støtte på klubs- og fagforenings-generalforbundsninger, og kontakt:

• Landsindsamlingen til de britiske kulminearbejdere. Birkegade 10, kld. 2000 Kbh. N. Tlf. (01) 55 55 45 Giro 6 70 09 93.

Tillidsmandskonferencen er ikke udtryk for et ønske om et andet kraftcenter i dansk fagbevægelsen, men udtryk for at de faglige ledere må forstærke deres ansvar og forpligtelse over for den samlede arbejderbevægelse og bruge det kraftcenter, som man nægter at stille sig i spidsen for.

ABONNÉR

- halvår — 110 kr.
- helår — 200 kr.
- indbetaling på giro 7 16 23 08
- vedlagt i check

navn _____

adresse _____

postnr. og by _____

SOLI
DARITET

Til
frimærke

Stuedstræde 24, st.
1455 Kbh. K